

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου 1918.

'Ο Ἄγγλος εἶναι· σοβαρός, ψυχρὸς
 καὶ ἀποκρουστικὸς εἰς τὰς προσεγγί-
 σεις του, ἀλλ' ὡπαύτως εὐρέως φι-
 ξεῖνος καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς
 τοὺς φίλους καὶ θύους ἔχουσι συσ-
 σεῖ πρὸς αὐτὸν. Ἀν ἐβῇ καὶ προ-
 ταλτῇ, ὅψ' ὦν ἐμπνέεται μετα-
 ποταεῖ εἰς ὑπερφηφάνειαν μᾶλλον
 εἰς ματαιότητα, καὶ ἐπειδὴ ἔχει
 ἐπιδερμίδα ἥτιον εὐλασθῆναι ἢ
 Γάλλος, τείνει τὸ οὖς καὶ εἰς δυ-
 ρεύσεις εἰς ἀληθείας. Σπανίως ὁ
 στανίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐπι-
 ἀρσῆναι, ὅρμηξ θυμὸς εἰς ἐπιδωξί-
 νην παραματοποιήσεως παντὸς ἑ, καὶ
 ἐβαλε κατὰ νοῦν,

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΣΦΑΛΕΡΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΥ Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ (Πρώην βουλευτού και δικηγόρου).

Παρ' ούδενι λαφ' άπαντίαι τόσαι άτιμότητες καλώς διαγεγραμμέναι και πληρείς πρωτοβουλίας, πλειονες τύποι μετά σφραγίδος ισχυρός έντετυπωμένης και πλειονες άκνευρηκτικές παντοειδείς μέχρι της δυνάμεως αυτής των μεγαλειτέρων πνευμάτων αυτού. Ζητών όμως εξαρτάται μόνον άφ' έαυτού ο Άγγλος πολύ άπύχει του να έπηρεάζηται, ως ο Γάλλος, διηγετικός, να διασπάζηται η να παρασούρει υπό των περικυκλούντων αυτόν. Άλλ' έτι άπεριχειρή, έννοει να τό κάμη καλώς, η να άγάγη αυτό εις καλόν τέλος χωρίς να υποχωρήση πρό εινδυνήποτε καλυμμάτων, και άν ο σκοπός είνε άσήματός δεν διατάζει να διαθέση προς το αυτό εσωματικές και ες διανοητικές του δυνάμεις ως και εσα διαδέται μέσα. Έάν είναι αληθές ότι συχνά βλέπει τα πράγματα από της μιας μόνον όψεως αυτών, επιλαμβάνεται και περισφίγγει ταύτα τόση μάλλον από της άπόψεως ταύτης. Οι προσήνεις και λεπτοί τρόποι, οι έπικρατούντες εις πάσας τάς τάξεις του λαού εν Γαλλία, δεν άνευρίσκονται σχεδόν παρά τή λαφ' της Άγγλίας, όστις έχει πλειονα τραχύτητα. Προσβάλλει άρεκα τόσους όφθαλμούς και προπατώνων τή άνα τό ταυτίδωτόν η αντίθεσις μεταξύ της έκκεφαντικής όχλοβόης και των όξείων κραυγών, θα έλέγγομεν σχεδόν άργυρον, αίνετες παρακολουθούν αυτών άνα τάς όδούς του Λονδίνου, προς την ούχ ήττον ζωηράν κίνησιν, πολύ διαφόρου όμως χαρακτήρος και σχεδόν πάντοτε φαιδρου έν Παρισίοις.

Ο Άγγλος στερείται μόν του φαιδρου γαλλικού πνεύματος, ήντοι άδως έν ύψιστη βαθμύ τή *hennour*, κράμα σχεδόν έξίσου άπροσδιόριστον άρελαίας και είρωνείας, γλυκύας φαιδρότητας και ηλαγχολίας, έξοφύτου και ειδικήσας, ως και λαζρόντος και βαθύτητος, του όπλου ο *Stiff*, ο λέρδος Βύρων και ο Δίκκινς σημειούσι τάς άκρας χροιάς.

Έξ όλων των φυλών, παρά τή άγγλοσαξωνική τό χρησιμοθηρικόν πνεύμα και τό πρακτικόν αίσθημα φαίνονται μάλλον άνεπτυγμένα. Η Μ. Βρετανία και αϊ Ηνωμ. Πολιτεία είναι αϊ χώραι του πραγματισμού και του θετικισμού καθ' όλην την σημασίαν της λέξεως. Πάντα τέλνουνται εκεί εις μάθην μετά πράξεως, εις την άμεσον και άποφελή έφαρμογήν. Θα συνοψίζονται έν τή λέξει ο *positivisme* (business). Αυτή ή έπιστήμη, έν τή δικαιοδοσία της όποιος ο άγγλικός λαός ούδενός άλλου έγένετο ποτε κατώτερος και έπεδείξατο κατά πάντα χρόνον και έν ύψιστη βαθμύ τάς διαφορετάς δεξιότηας, έκτιμάται μεγάλως και είναι έν τιμή παρ' αὐτῷ μόνον υπό την έποψιν ταύτην. Είναι λίαν άξιοσημείωτον υπό την έποψιν ταύτην ότι έν τῷ Ηνωμ. Βασιλείῳ δεν υπάρχουν ειδικαί σχολαί όπως μορφώνται λατροί και χειρουργοί, νομικοί και μηχανικοί.

Έν τή επαγγελματική εκπαίδευσιν αυτών, ή πρακτική άσκησις εις τά νοσοκομεία, αϊ άσκήσεις έν τῷ δικηγορικῷ λογείῳ (*barreau*) και ή μαθητεία της συναρμογής βαίνουσιν έξ άρχης, παραλλήλως μετά μελέτης της θεωρίας, ής ή διδασκαλία συνοδεύει μόνον τό πρώτον τοῦτο στάδιον ως στοιχεον έπιβοηθητικόν. Η Μ. Βρετανία, είναι βεβαίως ή χώρα όπου αϊ γυναίκες σπουδάζουσιν, άναγινώσκουσιν και γράφουσιν περισσότερο, αλλά τοῦτο όλιγώτερον χάριν της διανοητικής άπλῆς μορφώσεως και των καθάρων άπολαύσεων του πνεύματος ή όπως παρασκευάζουσιν στάδιον, εις ο βλέπομεν αὐτάς έπιδομένους μετά τασάτης ζήσεως εις τάς άνασχολήσεις ταύτας. Έπίσης ή κατεθνησις των φιλοσοφικών έργων είνε εκεί άποκλειστικῶς πειραματική, πρακτική και χρησιμοθηρική. Ο μόνος μεταφυσικός όστις άντέταξε, κατά τό πρώτον ήμισυ της 18ης εκατονταετηρίδος, εις την γενικήν ταύτην ροπήν (*idealisme*) πνευματικότητά είνε ο Βαρνέλες, *Barneley* και *Irlandes*.

(άκολουθεῖ).

ΚΑΛΑΙΟΗΝ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ.

Η άγνοια της νεωτέρας πολιτικής και έθνικής ιστορίας της Ελλάδος, καταντά άφόρητος, διότι συνδυάζεται και μετά της κομματικής προκαταλήψεως του κ. Κ., όστε εσα όφείλει και ήδύνατο να γνωρίσει οὗτος έκ προσωπικής άντιλήψεως, είτε παρορμήσει και διαστρέψει άνευλαβή γενομένος προς την μνήμην πολιτικών άνδρων έντιμότατα και πατριωτικώτατα ύπερητησιών των έθνικών υποθέσεις και τῶν 'Ελληνισμών.

Έν πρώτοις προσάπτει γενικήν και βαρελιν κατηγόριαν κατά της πολιτικής έν 'Ελλάδι καταστάσεως και δράσεως αποδίδων εις αυτήν τόν χαρακτηρισμόν φαυλοκρατίας και άποκατηρησμένων πολιτικών και άποκατηρησμένων πολιτικών, τους άειμνήστους Έπικμ. Δελγηγόρηγν και Χαρίλαον Τρικούπη—ότινες, σημειωτέον, έγένοντο άδιάλλακτοι πολιτικοί αντίπαλοι προς άλλήλους.

«Φαυλοκρατία ούδέποτε ύπήρξεν έν 'Ελλάδι, πάσαι δέ αϊ πολιτικαί οικονομικαί δυσχερείαι και άλλαι κυρίαν αίτιαν είχαν τά στενώτατα όρια του νεοεπικού 'Ελληνικού Βασιλείου, έπερ έγένετο σκοπύμως μικρόν, ίνα μή γέννηται σπουδαίον πολιτικόν έργον της Ρωσίας, ως ύποπτεύουν και έφρόνουν άδίκως αϊ άντιπθέμεναι εύρωπαϊκά δυνάμεις προς την ρωσικήν πολιτικήν έν τή καθ' ήμάς Άνατολή, επί πλέον τά έν 'Ελλάδι συντεταραττον διηγεσας, αϊ είναι πρεσβεταί, ών έκάστη επί ύστατα των 'Ελληνικών συμφερόντων έπεδύλακε την εὐδωσιν των πολιτικών σκοπών της οικείας κυβερνήσεως, κατά την προσφύ έκκρας του Άγγλου ιστορικού, και εις είνεας σκευωρίας όφειλεται ή εξίσως του Όθωνος, όστις έπείραξε τό εγκλημα να άγαπή την 'Ελλάδα ύπερ πάν άλλον έν τῷ κόσμῳ, και να μετρήχων πολιτικήν έθνικήν και όχι έλλοθεν ύπαγορευμένην, ή άνάγκησις δέ της έμπιστευτικής άλληλογραφίας και προεκλάσει τό δράκρυ του ναυάρχου και πρωτοπυργού Κ. Κανάρη, όστις είπε τό περιλάλητον έκείνο: *β γ α λ α μ ε τ α μ α τ ι α μ α ς με τ α δ α κ τ υ λ α μ α ς*,—διότι έγένετο και αὐτός παράγων σπουδαίος της εξίσσεως του Όθωνος.

Τό δημοκρατικόν δέ φρόνημα του Δελγηγόρηγν ήτο παροδική εξαφισ νεανική, ήτις εξημίσθη άμ' ός οὗτος ήλθεν επί τά πράγματα, και ως πολιτικός άνεδείχθη σάφρων συντηρητικός ως πάντες οί 'Ελληνες πολιτικοί—πόσον δέ περιωρισμένον έγένετο πάντοτε τό δημοκρατικόν πνεύμα έν 'Ελλάδι κατάδειξε τό δημοψήφισμα του 'Ελληνικού λαού προς έκλογήν βασιλέως μετά την εξίσσιν του Όθωνος. Τῷ 1863, καθ' ήκ των τότε άρρένων έγγλικών έδωθέμεν 'Ελλήνων έψήφισαν 230,016 ύπερ του δευτεροτάτου υιάς της Βασιλείας Βικτωρίας πρίγκιπος Άλφρέδου, 2,400 ύπερ του δούκους του Λούχτεμπεργ και 2,400 άλλοι ύπερ διαφόρων άλλων ήγεμονίδων, και μόνον 93 έξεφράσθησαν ύπερ δημοκρατίας, μόνον 93 έψήφισαν 'Ελλήνα ύποψήφιον βασιλέα.

Έν τῷ νεοεπικῷ 'Ελληνικῷ βασιλείῳ δύο μόνον προγράμματα πολιτικά άντετίθεντο προς άλλήλα, τό του Μαυροκορδάτου περί εσωτερικής πολιτικής και οικονομικής οργανώσεως και άνορθώσεως, και τό του Ι. Κωλέτη, περί άπελευθερώσεως των δούλων 'Ελληνικών χωρών, και περί έκάτερον τούτων ήμπερτό ή πολιτική πάντων των μετ' αὐτούς πολιτικών άνδρων.

Η άπελευθερωθείσα μικρά 'Ελλάς μετ' έπταετή έξοντωτικήν άγώνα ήτο περικυκλωμένη άπ' άκρου εις άκρόν, έβριθε δέ χρωών και όφραων άνεστίων και γυμνησμοῦ αὐτῆς, άπέθανεν ίνα έλευθερωθῇ τό έτερον ήμισυ, και όσοις πλοῦτος είχαν άποταμειυθῇ εις τάς ναυτικές νήσους και έν τῇ

ήπειρωτική 'Ελλάδι εις ταμεία ιδιωτικά, διετέθη όλος εις άνάγκας έθνικάς, όστε πάντες αϊ έλεφύηροι 'Ελληνες εύρέθησαν πένητες, και τό Βασιλείον αὐτό των χρωών και όφραων και πενήτων πάντων όφείλει να διατηρήση έαυτό και να μερίμνη περί των δούλων 'Ελληνικών χωρών, να μή δικαιούται δέ να διαθέτῃ τά κατ' αὐτό ως οὗον τε κάλλιον, κατά τάς ύπαγορευθείσας των έθνικών συμφερόντων και ιδεωδῶν του, διότι ήγρύπνουν επί της πολιτικής του οί ξένοι πρέσβεις, ότινες ήγνόνουν έκαστος να προσδίδῃ εις αὐτήν ιδίαν κατεύθυνσιν ούχι προς τά 'Ελληνικά αλλά προς τά ξένα συμφέροντα, άτινα έξεπρόσβπων αὐτοί.

Τοιαύτην άνέδειξαν την 'Ελλάδα—την χύσσαν πλειότερον αἷμα ύπερ πάν άλλον έθνος ύπερ της έλευθερίας αὐτῆς—οί προστάται αὐτῆς, όστε ο θετικός και βαθύς πρίγκηψ Λεοπόλδος, θεωρῶν τό νέον 'Ελληνικόν Βασιλείον μή βιώσιμον άπέρριψε τό προσφθέν εις αὐτόν ένδοξόν και αἰμοσταγές στέμμα, άνεδέξατο δέ τοῦτο προθύμως ο βασιλεύς της Βαυαρίας Λουδοβίκος Α' ύπερ τοῦ δευτεροτάτου υιάς του Όθωνος, διότι έγένετο ο πρώτος και μέγιστος φιλέλληγν, πρέσβους εις πάσαν ύσταλν ύπερ της άναγεννηθείσης 'Ελλάδος. Υπό τοιαύτας συνθήκας και οί μεγαλοφροσύναι πολιτικοί έν τῇ ιστορίᾳ θα ήσαν άνίκανοι να κατορθώσουν άμφοτέρω, την άπελευθερώσιν των δούλων χωρών, ών αϊ εκκλήσεις και αϊ καθ' έκάστην νέαι άνάγκαι άπήχον την άντίληψιν της έλευθερίας γυνίας, και την εσωτερικήν πολιτικήν και οικονομικήν οργάνωσιν και άνορθώσιν, πληροῦται δέ θαυμασμό και εκπλήξεως ο σοβαρός και άμερόληπτος μελετητής της πολιτικής ιστορίας της νεωτέρας 'Ελλάδος προς τίς τῶν έλευθέρων 'Ελληνικών λαών και προς τους πολιτικούς άνδρας αὐτοῦ, πῶς ήδυνήθησαν οὗτοι έν μέσῳ τούτων Σουλτάν και Χαρίρβδων να διασωσῶσι την έλληνικήν ήσιν σχεδόν οσάν και τοῦτο χωρίς οὐδέ επί στιγμήν να παρίδωσι τάς προς την δούλην 'Ελλάδα και τά έθνικά ιδεώδη ύποχρεώσεις αὐτῶν.

Η ήρωικήμηνή και πυρκαυστος αὐτῇ χώρα είχεν άνάγκην μεγάλων και άδύρων κεφαλαίων παραγωγικών, ίνα διατεθῶσι ταῦτα εις την ήρωικήμην γήν, διά τίς την χερσαίαν και την θαλασσίαν συγκοινωνίαν και διά την ένίσχυσιν της γεωργίας και των άλλων οικονομικών πόρων της 'Ελλάδος, και τά κεφάλαια ταῦτα έλειπον παντελῶς, τά δέ ξένα παρελκοντο κατά τῶν τρέπων του Σάβλικ και του Εγγινταβελόν.

Έκ τούτου προς πολλούς άλλους ή θεσπίθη άπέτη χρονία και ή μάλλον έποβδύως αίσθητι δι' όλου του υπό μελέτην πολιτικού και έθνικού βίου της νεωτέρας 'Ελλάδος, εξ ής προήλθεν ή κομματική συναλλαγή ήν καλοθελάται της 'Ελλάδος και τῶν 'Ελλήνων καλοῖσι φαυλοκρατίας.

Έν 'Ελλάδι ούδέποτε έξεδηλώθησαν αίσθη, οκ τάς τῶν διώρυχας Παμά και των παρσσήμων του Ούλλισον, γαμβροῦ του Προέδρου της Γαλλ. Δημοκρατίας Ιουλίου Φερρύ, όστε τά του Τάμαν—Ρίγγ έν Άμερική συχνά έπαναλαμβάνόμενα, ή της Παγκά—Ρωμάν, ή των αποκαλύψεων της Παλλά Μαλλ. Γαζέτ ή άλλων έν Ρωσία καταχρήσεις.

Οί 'Ελληνες πολιτικοί πάντες προσάπτουν τούτων ήμπερτό ή πολιτική πάντων των μετ' αὐτούς πολιτικών άνδρων.

Η άπελευθερωθείσα μικρά 'Ελλάς μετ' έπταετή έξοντωτικήν άγώνα ήτο περικυκλωμένη άπ' άκρου εις άκρόν, έβριθε δέ χρωών και όφραων άνεστίων και γυμνησμοῦ αὐτῆς, άπέθανεν ίνα έλευθερωθῇ τό έτερον ήμισυ, και όσοις πλοῦτος είχαν άποταμειυθῇ εις τάς ναυτικές νήσους και έν τῇ

ήπειρωτική 'Ελλάδι εις ταμεία ιδιωτικά, διετέθη όλος εις άνάγκας έθνικάς, όστε πάντες αϊ έλεφύηροι 'Ελληνες εύρέθησαν πένητες, και τό Βασιλείον αὐτό των χρωών και όφραων και πενήτων πάντων όφείλει να διατηρήση έαυτό και να μερίμνη περί των δούλων 'Ελληνικών χωρών, να μή δικαιούται δέ να διαθέτῃ τά κατ' αὐτό ως οὗον τε κάλλιον, κατά τάς ύπαγορευθείσας των έθνικών συμφερόντων και ιδεωδῶν του, διότι ήγρύπνουν επί της πολιτικής του οί ξένοι πρέσβεις, ότινες ήγνόνουν έκαστος να προσδίδῃ εις αὐτήν ιδίαν κατεύθυνσιν ούχι προς τά 'Ελληνικά αλλά προς τά ξένα συμφέροντα, άτινα έξεπρόσβπων αὐτοί.

Τοιαύτην άνέδειξαν την 'Ελλάδα—την χύσσαν πλειότερον αἷμα ύπερ πάν άλλον έθνος ύπερ της έλευθερίας αὐτῆς—οί προστάται αὐτῆς, όστε ο θετικός και βαθύς πρίγκηψ Λεοπόλδος, θεωρῶν τό νέον 'Ελληνικόν Βασιλείον μή βιώσιμον άπέρριψε τό προσφθέν εις αὐτόν ένδοξόν και αἰμοσταγές στέμμα, άνεδέξατο δέ τοῦτο προθύμως ο βασιλεύς της Βαυαρίας Λουδοβίκος Α' ύπερ τοῦ δευτεροτάτου υιάς του Όθωνος, διότι έγένετο ο πρώτος και μέγιστος φιλέλληγν, πρέσβους εις πάσαν ύσταλν ύπερ της άναγεννηθείσης 'Ελλάδος. Υπό τοιαύτας συνθήκας και οί μεγαλοφροσύναι πολιτικοί έν τῇ ιστορίᾳ θα ήσαν άνίκανοι να κατορθώσουν άμφοτέρω, την άπελευθερώσιν των δούλων χωρών, ών αϊ εκκλήσεις και αϊ καθ' έκάστην νέαι άνάγκαι άπήχον την άντίληψιν της έλευθερίας γυνίας, και την εσωτερικήν πολιτικήν και οικονομικήν οργάνωσιν και άνορθώσιν, πληροῦται δέ θαυμασμό και εκπλήξεως ο σοβαρός και άμερόληπτος μελετητής της πολιτικής ιστορίας της νεωτέρας 'Ελλάδος προς τίς τῶν έλευθέρων 'Ελληνικών λαών και προς τους πολιτικούς άνδρας αὐτοῦ, πῶς ήδυνήθησαν οὗτοι έν μέσῳ τούτων Σουλτάν και Χαρίρβδων να διασωσῶσι την έλληνικήν ήσιν σχεδόν οσάν και τοῦτο χωρίς οὐδέ επί στιγμήν να παρίδωσι τάς προς την δούλην 'Ελλάδα και τά έθνικά ιδεώδη ύποχρεώσεις αὐτῶν.

Η ήρωικήμηνή και πυρκαυστος αὐτῇ χώρα είχεν άνάγκην μεγάλων και άδύρων κεφαλαίων παραγωγικών, ίνα διατεθῶσι ταῦτα εις την ήρωικήμην γήν, διά τίς την χερσαίαν και την θαλασσίαν συγκοινωνίαν και διά την ένίσχυσιν της γεωργίας και των άλλων οικονομικών πόρων της 'Ελλάδος, και τά κεφάλαια ταῦτα έλειπον παντελῶς, τά δέ ξένα παρελκοντο κατά τῶν τρέπων του Σάβλικ και του Εγγινταβελόν.

Έκ τούτου προς πολλούς άλλους ή θεσπίθη άπέτη χρονία και ή μάλλον έποβδύως αίσθητι δι' όλου του υπό μελέτην πολιτικού και έθνικού βίου της νεωτέρας 'Ελλάδος, εξ ής προήλθεν ή κομματική συναλλαγή ήν καλοθελάται της 'Ελλάδος και τῶν 'Ελλήνων καλοῖσι φαυλοκρατίας.

Έν 'Ελλάδι ούδέποτε έξεδηλώθησαν αίσθη, οκ τάς τῶν διώρυχας Παμά και των παρσσήμων του Ούλλισον, γαμβροῦ του Προέδρου της Γαλλ. Δημοκρατίας Ιουλίου Φερρύ, όστε τά του Τάμαν—Ρίγγ έν Άμερική συχνά έπαναλαμβάνόμενα, ή της Παγκά—Ρωμάν, ή των αποκαλύψεων της Παλλά Μαλλ. Γαζέτ ή άλλων έν Ρωσία καταχρήσεις.

Οί 'Ελληνες πολιτικοί πάντες προσάπτουν τούτων ήμπερτό ή πολιτική πάντων των μετ' αὐτούς πολιτικών άνδρων.

Η άπελευθερωθείσα μικρά 'Ελλάς μετ' έπταετή έξοντωτικήν άγώνα ήτο περικυκλωμένη άπ' άκρου εις άκρόν, έβριθε δέ χρωών και όφραων άνεστίων και γυμνησμοῦ αὐτῆς, άπέθανεν ίνα έλευθερωθῇ τό έτερον ήμισυ, και όσοις πλοῦτος είχαν άποταμειυθῇ εις τάς ναυτικές νήσους και έν τῇ

ήπειρωτική 'Ελλάδι εις ταμεία ιδιωτικά, διετέθη όλος εις άνάγκας έθνικάς, όστε πάντες αϊ έλεφύηροι 'Ελληνες εύρέθησαν πένητες, και τό Βασιλείον αὐτό των χρωών και όφραων και πενήτων πάντων όφείλει να διατηρήση έαυτό και να μερίμνη περί των δούλων 'Ελληνικών χωρών, να μή δικαιούται δέ να διαθέτῃ τά κατ' αὐτό ως οὗον τε κάλλιον, κατά τάς ύπαγορευθείσας των έθνικών συμφερόντων και ιδεωδῶν του, διότι ήγρύπνουν επί της πολιτικής του οί ξένοι πρέσβεις, ότινες ήγνόνουν έκαστος να προσδίδῃ εις αὐτήν ιδίαν κατεύθυνσιν ούχι προς τά 'Ελληνικά αλλά προς τά ξένα συμφέροντα, άτινα έξεπρόσβπων αὐτοί.

Τοιαύτην άνέδειξαν την 'Ελλάδα—την χύσσαν πλειότερον αἷμα ύπερ πάν άλλον έθνος ύπερ της έλευθερίας αὐτῆς—οί προστάται αὐτῆς, όστε ο θετικός και βαθύς πρίγκηψ Λεοπόλδος, θεωρῶν τό νέον 'Ελληνικόν Βασιλείον μή βιώσιμον άπέρριψε τό προσφθέν εις αὐτόν ένδοξόν και αἰμοσταγές στέμμα, άνεδέξατο δέ τοῦτο προθύμως ο βασιλεύς της Βαυαρίας Λουδοβίκος Α' ύπερ τοῦ δευτεροτάτου υιάς του Όθωνος, διότι έγένετο ο πρώτος και μέγιστος φιλέλληγν, πρέσβους εις πάσαν ύσταλν ύπερ της άναγεννηθείσης 'Ελλάδος. Υπό τοιαύτας συνθήκας και οί μεγαλοφροσύναι πολιτικοί έν τῇ ιστορίᾳ θα ήσαν άνίκανοι να κατορθώσουν άμφοτέρω, την άπελευθερώσιν των δούλων χωρών, ών αϊ εκκλήσεις και αϊ καθ' έκάστην νέαι άνάγκαι άπήχον την άντίληψιν της έλευθερίας γυνίας, και την εσωτερικήν πολιτικήν και οικονομικήν οργάνωσιν και άνορθώσιν, πληροῦται δέ θαυμασμό και εκπλήξεως ο σοβαρός και άμερόληπτος μελετητής της πολιτικής ιστορίας της νεωτέρας 'Ελλάδος προς τίς τῶν έλευθέρων 'Ελληνικών λαών και προς τους πολιτικούς άνδρας αὐτοῦ, πῶς ήδυνήθησαν οὗτοι έν μέσῳ τούτων Σουλτάν και Χαρίρβδων να διασωσῶσι την έλληνικήν ήσιν σχεδόν οσάν και τοῦτο χωρίς οὐδέ επί στιγμήν να παρίδωσι τάς προς την δούλην 'Ελλάδα και τά έθνικά ιδεώδη ύποχρεώσεις αὐτῶν.

Πάντες οί 'Ελληνες πολιτικοί άπειδον πάντοτε μετά θερμῆς στοργῆς προς πάσας άνεξαρτέτως τάς ύποδοχούσας 'Ελληνικές χώρας και δεν έδίσταζον, όσakis παρίστατο εύκαιρία ή άνάγκη, να προσφέρωσι και τό αἷμα και τό χρῆμα του έλευθέρου 'Ελληνικού λαού ύπερ αὐτῶν.

Η 'Ελλάς ήδύνατο να εὐμερῆσῃ ύπερ την 'Εβρελίαν και τό Βέλγιον, άν παρέμενεν άπερλοπαστες άπὸ έθνικών ύποχρεώσεων προς την δούλην 'Ελλάδα, και έπρότιμῆσε να πένηται μόνον να πορολογῆται βαρέως μόνον και μόνον ίνα άνακουφίῃ και στηρίξῃ την δούλην 'Ελλάδα.

Ο 'Ελληνισμός όφείλει μετ' εὐγνωμοσύνης άξιῶν και τιμῆς και σεβασμοῦ να περιβάλλῃ την μικράν 'Ελλάδα και τους χειραγωγήσαντας αὐτήν έν χαλεπωτάταις καιραις πολιτικούς άνδρας, οί σκυφαντοῦντες δέ και περιυβρίζοντες αὐτήν και αὐτοῦς ής ταυτοκρίτων και φαυλοκράτας, χωρίς τούλάχιστον να λέγωσι μίαν μικράν ιστορικήν αλήθειαν, είνε αϊ δικαίωται προς την έλευθεράν πατρίδα και επί πλέον έμπνεύσιν εις τους άκρατάς και τους άναγνώστας αὐτῶν άποστροφῇ και περιφρόνησιν προς αὐτήν, τοῦτ' έπερ αποτελεί κακίστην ύπερησίαν προς τά 'Ελληνικά δικά και τά 'Ελληνικά ιδεώδη.

ΕΠΙΤΡΑΧΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Έκ των σπουδαιοτάτων συντελεστών της άγωγῆς των νέων είνε ή οικογένεια, ή όποια εξασκεῖ ουσιαστικάτην έπ' αὐτῶν έπίδρασιν θέτουσα τάς βάσεις επί των όποίων ή σχολή άρδεύει δὸ θεμελιώδη τό μορφωτικόν της έργον. Η έπίδρασις αὐτή από χρόνων αρχαιοτάτων κατενοήθη και πρώτος ο μέγας Πίνδαρος διεκήρυξεν, ότι τό «συγγενές έμβριβανεν ἵγχεσι πατρός» (Πυθ. 10. 13) ήτοι ο έκγονος άκόλουθεῖ τά ήγη του πατρός του, του άρχηγού δηλονότι της οικογενείας. Ο δέ Πλούταρχος εις τό «περί παιδων άγωγῆς» έργον του έξάφρων την μεγάλην σημασίαν ήν εξαοική ή οικογένεια και δι' όν γονεῖς έν τῇ άγωγῇ, συνιστᾷ «τοῖς έπιθυμοῦσιν ένδοξον τέκνων γενέσθαι πατέρας, μή—ταῖς τυχοῦσαις γυναικί συνοικίον, τοῖς γάρ μητρῶδες ή πατρώδες οὐκ εἴ γεγονόσαν άνεξάλειπτα παρακολουθεῖ τά της δυσγενείας όνελξη» (Περί παιδ. άγωγ. κεφ. 1, 2). Συμβουλευεῖ δ' έπίσης καθ' όν χρόνον τά τέκνα εὐρίσκονται υπό την έπίδρασιν του οικογενειακοῦ περιβάλλοντος να μή παραδίδονται προς άνατροφῇ εν τῇ τιτθῇ και τάς τροφούς, αλλά «οἱ τῶς μητέρας τιθεῖσιν και τρέφουσιν και έπαναλαμβάνειν τό του Φαυλοκρίτου «χρή παιδ' έπ' όντα καλὰ διδάσκουσιν έργα».

Έκ του αρχαίου έλληνικού κόσμου μόνον έν Σάφορ οὐδέμια θα έδίδετο σημασία εις τῶν οικογενειακῶν άνατροφῇ, διότι ός γνωστοῖν την άνατροφῇ έπιμέλειαν της άγωγῆς έν τῇ πόλει ταύτῃ είχεν ή πολιτεία έναρτήτα λαμβάνουσα υπό την άμεσον αὐτῆς έπίβλεψιν την εκπαίδευσιν των νέων Τούναντιον, εις τῶς Αθήνας ή οικογένεια έξήσκει πολλήν έπίδρασιν επί της άγωγῆς της νεότητος και κατά τά έπτά πρώτα έτη της παιδικῆς ήλικίας τά τέκνα διατελοῦν υπό την άμεσον της μητρός και των τιτθῶν φροντίδα. Αναφέρει δέ ο Σωκράτης τάς προσπάθειας, τάς όποιās κατέβαλλον οί γονεῖς, όπως τά τέκνα των μή τυγχάνωσι κακής συνανατροφῆς (οί πατέρες τῶν υιῶς κἄν ὡς σάφρονες όμως από των πονηρῶν ανθρώπων είργουσιν—ώς την—μὲν των χρηστῶν οὐκίαν άσκησιν οὐδ' άρετῆς την δέ των πονηρῶν κατάνουν. (Σεν. Α. 1. 30).

Παρά τοῖς Ρωμαίοις όπου ο *Paterfamilias* έχει υπό την άμεσον έξουσίαν τά τέκνα του, ή οικογενειακή έπίδρασις είναι περισσότερο αίσθητι και πολλάνης βλέπομεν πόσον ή έπιμελημένη άνατροφή έπείδρασε θαυμασῶς επί του χαρακτήρος μεγάλων της Ρώμης άνδρῶν. (Κορινθιαί—Γράφχοι).

Η Παλαιά Διαθήκη, του Ιουδαίου λαού τό ιερὸν σύγγραμμα, γέμει

χωρίων προαιούτων περί της οικογενειακής άνατροφῆς των τέκνων των Ιουδαίων. Συνιστᾷ δ' ο Μωυσῆς έν όμιλίᾳ του προς τους Ισραηλίτας μετά την λήψιν των 10 εντολῶν να διδάσκωσι και να άναπύσσωσιν εις τά τέκνα των το περιεχόμενον αὐτῶν (των εντολῶν), ίνα έι μικρῆς ήλικίας έθλίωσιν εις την εὐσεβείαν και την έπίγνωσην τοῦ ήθικού νόμου («Καί έσται τὰ ρήματα ταῦτα, εσα έντέλλομαι σοι σήμερα, έν τῇ καρδίᾳ σου και έν τῇ ψυχῇ σου» και προβιβάζεις αὐτά τοῖς υιῶς σου και λαλήσεις έν αὐτοῖς καθήμενος έν οἶκῳ και πορεύόμενος έν δόδῳ και κοιταζόμενος και άναστάντος Δευτερονομ. κεφ. στ', 6, 7). Συνιστᾷ δ' έπίσης ή 'Αγία Γραφή αίσθηρότητα περί την άνατροφήν των νέων «Παθεῖς υἱόν σου, οὕτως γάρ έσται εὐέλπις, εις δὲ ὕβριν μή έπαίρου τῇ ψυχῇ σου» (Παροιμ. Ιθ'. 18) και άλλας «Ος φείδεται της έαυτοῦ βακτηρίας μισεῖ τὸν υἱόν αὐτοῦ, ο δέ αγαπῶν έπιμελῶς παιδεύει» (Παροιμ. Κεφ. ΙΓ'. 24).

Και ή Καινή Διαθήκη ποιουμένη λόγον της οικογενειακής άνατροφῆς των τέκνων συνιστᾷ, όπως ανατρέφονται «έν παιδείᾳ και νοήσεσι Κυρίου» (Πρὸς έφεσ. ΣΤ'. 4). 'Επί των βάσεων αὐτῶν έγένητο άκριβῶς ή άνατροφή των μεγάλων της εκκλησίας Τερασχῶν Βασιλείου του Μεγάλου, Τρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσόστομου, των όποίων οί γονεῖς και πό πάντων αϊ μητέρας τῶσον καλῶς διαπαιδαγωγῶσιν τά τέκνα των, όστε και αὐτῶν των έθνικῶν να προκαλέσων τον εὐλογον θαυμασμόν. («Οποῖας μητέρας έχουσιν οί Χριστιανοί οὗτοι» αναφερόμενος εις την μητ. του Ιωάννου του Χρυσόστομου άνέκραξε ποτε κατάπληκτος ο έθνικός φιλόσοφος Λογγίνος).

Άλλ' ή σπουδαιοτάτη της οικογενείας επί την άγωγήν έπίδρασις ήν μόνον άνεγνωρίσθη υπό τό αρχαίον κόσμον αλλά και υπό τῶν μεγαλειτέρων παιδαγωγικών των νεωτέρων χρόνων, του Κομνίου, του Περισσάτου, του Σπένσερ κ. α. π. Ο μέγας δέ του 'Ελληνικού έθνομυκτηπαγωγός, ο Αδαμάντιος Κοραῆς, έν γνώσει της μεγάλης σημασίας της οικογ. άνατροφῆς άπευθύνει υπερόχους ύποθήκας προς τους γονεῖς προς διάπλασιν των τέκνων των. «Εως να έλθῃ ο έπιθυμητός της σχολικῆς παιδείας καιρός, δηλ. ή φροντίς των γονέων πρέπει να είναι να γυμνάσῃ τό λογικόν των τέκνων των εις δύο μόνα πράγματα, εις την 'Αλήθειαν και την Δικαιοσύνην. Καθῶν έχουσιν οί γονεῖς να εἰσάγῃ σὺν αὐτῶς δύο ταύτας άρετάς, αἱ τῶς νεαρῆς ψυχῆς των τέκνων των... Ψεύδη να μή συγχωρῇ ποτε να μολύνται τό στόμα των (Επ. Τ. Γ'. σ. 547).

Αλλά τί είναι δυνατόν να έπιτύχῃ ἄρ' γε ή καλή οικογενειακή άνατροφή; Πρώτιστον πάντων ἔν εκ μικρῆς ήλικίας έθιμόν των τέκνων προς την άρετήν και την ήθικότητα, τά δύο δηλ. άπαραίτητα στοιχεία κάθε χρηστοῦ και τίμιου πολίτου. Καθώς, παρατηρεῖ ο Κοραῆς, όστις συνήθως παιδίδεν τὸν κατῆν ή τὸν βρωμιμαμένον ταβάνον, κρίνει την στήθεσιν του μετρίαν δυστυχίαν, άπαράλληλον, φίλε μου, όστις συνεθίσθη από μικροῦ να χαίρῃ εις τά δικά και να άνακατῇ εις τά άδίκα, την αὐτήν εἶναι και, συνήθειαν θέλει έχει και όταν φθάσῃ εις την άνδρικήν ήλικίαν» (Επ. Τ. Γ'. σ. 227). Τοῦτο δέ θα κατορθώσῃ ο εὐαυνεθής γονεῖς προσβάλλων, έαυτον παραδείγμα έξιμιμύτην προς τά τέκνα του. Μεταξύ οικογενείας, εις την όποιαν βασιλεύει ή άγάπη, ή όμόνοια και ή οὐρανία γαλήνη, άνατρεφόμενος έν τέκνον είναι άδύνατον να μή υποστηρίαν εὐεργετικῶς τοιούτου περιβάλλοντος την έπίδρασιν, την όποιαν άνεξέλεστον θα διατηρήσῃ καθ' όλον του τὸν βίον. Έν τῷ τούταντιον, εκεί όπου συμβαίνουν τά άντίθετα, ή εκ μικρῆς ήλικίας τάσις προς τό κακόν είναι καταφανής και πάσα μετά ταῦτα προσπάθεια του σχολείου προς βελτίωσιν εις οὐδέν άποβαίνει, διότι θραύεται επί του σκληροῦ βράχου της ήθικῆς άναγωγῆς, ή όποια δεσφάει της ψυχῆς του παιδός.

Η καλή οικογενειακή άνατροφή διδάσκει έπίσης τό κομῶδες και εὐπρεπές φρεσθαι, καταστέλλει τάς κακὰς

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Διακοινωνήσεις και αγορεύσεις
επὶ τὴν ἀνακωχήν.

Ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις τὴν πρῶ-
την περὶ ἀνακωχῆς διακοίνωσιν ὑπὸ
ἡμερομ. 25/8. Ὁκτωβρίου ἀπέστειλε
πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικανικῆς
Συμπολιτείας Δρ. Οὐίλσον διὰ τῆς
Ἑλβετικῆς πρεσβείας εἰς ἣν, διὰ τῆς
αὐτῆς ἡμέρας ὁδοῦ ἀπῆλθον οἱ
πρόεδροι Οὐίλσον διὰ τῆς 28/8 ἡμέρας
28/10 8/10 νώτας. Ἡ Γερμανικὴ
κυβέρνησις νέαν ἀπῆλθεν διακοίνω-
σιν ἀπαντήσασαν ὑπὸ ἡμερ. 29/12 Ὁ-
κτωβρίου καὶ εἰς ταύτην ἀπάντησε
κατ' ἐν ὅλῳ καὶ τὸ κείμενον τῆς
ἀπαντήσεως ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ
προηγμένῃ φύλλῳ.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην διακοί-
νωσιν ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις ἀπῆλ-
θεν ὡς ἑξῆς:

«Δεχθεὶς τὴν πρότασιν τῆς ἐκ-
κινήσεως τῶν καταληφθέντων ἐδαφῶν
ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὡμῶς ἐκ-
τῆς ἀρχῆς, εἰς ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐκ-
κινήσεως καὶ οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς
δὲ ἀπῆλθον εἰς τὴν κρίσιν τῶν στρα-
τιωτικῶν, ἡ δὲ σήμερον ὑπὸστειμένη
δυνάμις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰς τὸ
πέδιον τῆς μάχης ἐξασφαλίζει τὴν
στρατιωτικὴν κατάστασιν, ὑποδεικνύει
δὲ εἰς τὸν Πρόεδρον τὴν εὐκαρίαν ὡς
καθορίσας τὰς λεπτομερείας. Ἡ Γερ-
μανικὴ Κυβέρνησις δὲν δὲ ἀρκεῖται
αἰτῶν ὅτι τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
Γερμανικὸν λαόν, προκειμένου περὶ χα-
ράκους ὁδοῦ εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης.
Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διαμαρτυ-
ρεται διὰ τὰς συκοφαντίας περὶ πα-
ρανόμων καὶ αὐθαριεῶν πράξεων τῶν
κατὰ ἑνῶν καὶ θάλασσαν γερμανικῶν
δυνάμεων καὶ δι' αὐτῶν τὸν γερ-
μανικὸν λαόν. Διὰ τὴν καλυφθῆναι
ὁποῦνδήποτε ἀκαταστοργεῖται εἰς πᾶν-
τοτε ἀπαράτητοι καὶ ἐπιτερόμενοι
ὅπῃ τῶν διεθνῶν νόμων. Τὰ γερμα-
νικὰ στρατεύματα κατόπιν αὐστηρο-
τάτης ὁδηγίας φερόμενοι τῆς ἰδιω-
τικῆς περιουσίας καὶ φροντίδας διὰ
τὸν πληθυσμὸν ὅσον δυνατόν. Ὅπου
συμβαίνουν ὑπερβάσεις οἱ ἐνοχοὶ
τιμωροῦνται. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρ-
νησις ἀρνεῖται, εἰς τὸ ναυτικὸν βυθί-
ζει τὰ πλοία καὶ σκοπεῖται καταστρέ-
φει τὰς λέμβους μετ' ἐπιβιβάτων καὶ
προτείνει τὸν καθορισμὸν τῶν γενομένων
τοῦτων δι' ὁμοθυμῶν ἐπιτροπείαν. Ἰνα
ἀποφυγῇ εἰς τὰς τὴν σκόπελος κατὰ
τῆς ἐπεξεργασίας τῆς εἰρήνης ἡ Γερ-
μανικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε διατα-
γὰς εἰς ὅλους τοὺς κυβερνήτας τῶν
ὁπορηκῶν καὶ ἀποφασίζου τὴν τορ-
πύλλαν ἐπιβιβάτων πλοίων ἀνευ τε-
χνικοῦ λόγου, δὲν ἐγγυᾶται ὅμως εἰς
αἰ διαταγαὶ αὐταὶ δυνατόν καὶ ἐφά-
σσωσιν εἰς ἕκαστον ὑποβρύχιον πρὸ
τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ.
Ὡς θεμελιώδη ὅρον εἰρήνης ὁ Πρό-
εδρος ἀπαίτει τὴν καταστορῆσιν πά-
σης αὐθαριεῶς δυνάμεως, ἥτις εἴτε
κρυφῶς καὶ κατὰ βούλησιν, εἴτε με-
νομώμεως καὶ δυνατόν καὶ ἐνοχλῇ τὴν
εἰρήνην τοῦ κόσμου. Ἡ Γερμανικὴ
Κυβέρνησις ἀπαντᾷ: Μὲχρι σήμερον
ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ λαοῦ τῆς Γερ-
μανικῆς Αὐτοκρατορίας δὲν εἶχεν ἐ-
πιδραῖον ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς
Κυβερνήσεως, τὸ δὲ Σύστημα δὲν
περιελάμβανε συνεργασίαν τῆς ἀντι-
προσωπείας εἰς τὰς ἀποφάσεις εἰρήνης
καὶ πολέμου. Αὐ συνῆλθεν αὐταὶ σὺν
μερὸν ὑπεστήσαν ῥιζικὴν μεταβολήν.
Ἡ νέα Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀρχη-
ματώσῃ ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μετὰ
τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας, ἥτις ἔχει
ἴσα καὶ ἀπ' ἐξουσίας δικαιώματα εἰς
πᾶσαν ὑπόθεσιν. Οἱ ἀρχῆγοι τῶν με-
γάλων μερῶν τῆς Ράιχσταγ εἰς τὴν
μέλῃ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ
μέλλον εὐδελία Κυβερνήσεως δυνατόν
να σχηματισθῇ ἕνευ τῆς ἀμειωμένης
τῆς Βουλῆς.

Λόγος τοῦ Ἐξαρχελλάρου
εἰς τὸ Ράιχσταγ.

Κατὰ τὴν ἐναγὴν τὴν ὁρασίαν τοῦ
Ράιχσταγ οἱ γερμανοὶ Καγκελάριος
εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὅλος ὁ Γερμανικὸς λαὸς εἶναι
ἀνέχουσας καὶ μάθῃ τὰς βλάβεις καὶ
προβλήσεις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς
ἐπιτελείαν τῆς εἰρήνης. Ἡ πρώτη ἀ-
πάντησις τοῦ Προέδρου εἰς τὴν εἰ-
ρήνην εἰρήνης ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς
Κυβερνήσεως ἔφερε τὸ ζήτημα: Εἰ-
ρήνη μετὰ δικαιοσύνης, ἡ εἰρήνη
διὰ τῆς βίας εἰς τὴν χώραν.
Ἐλπίζει, εἰς τὴν δευτέραν ἀπάν-
τησιν τοῦ Ὁυίλσον θὰ ἀρῇ τὰς
ἀντιβουλίας, ἀλλὰ μέχρις οὗτο ἐπι-
τελεσθῇ τὸ ὅτι, ὁ γερμανικὸς λαὸς δὲ
ὄν ἐν εἰρήνῃ πρὸς ἀνιμετώπου
καὶ τῶν ὁσὶ περιπτώσεων. Εἴτε
ἐν τῇ ἀντιπροσωπείᾳ τὴν συνέχισιν
τῆς ἐκκινήσεως ἀντιπάλων
Κυβερνήσεων, εἴτε οἱ Γερμανοὶ θὰ
ἀντιπῶσιν πάσῃ δυνάμει, ὅς λαὸς
ἐξαναγκασθεὶς καὶ φθάσῃ εἰς τὰς
κρίσεις, εἴτε θὰ βαλῇ εἰς τὴν συνέ-
χισιν τῆς εἰρήνης. Κατὰ τὴν τελευταίαν
ταύτην περιπτώσιν ὁ γερμανικὸς λαὸς
δικαιοῦται νὰ ἐρωτήσῃ ποίας σημα-
σίας εἶναι οἱ ὅροι τοῦ Οὐίλσονος διὰ

τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας. Τὸ πνεῦμα
τοῦ προγράμματος τοῦ Οὐίλσονος ἡ-
το ὁ σχηματισμὸς Συνδέσμου Ἐθνῶν,
τὸ ὅποτον σημαίνει κατάλλωσιν μὴ-
ἡτοιογενῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας
καὶ κυριαρχίας ὑπὸ τῆς Γερμανί-
ας καὶ τῶν ἄλλων. Ἐὰν οἱ Γερμανοὶ
ἐπιμένωσιν ὡς εἰς θεμελιώδεις ἐπὶ
τοῦ ἐθνικοῦ ἐγωισμοῦ, ὅστις μέχρις
ἐσχάτων ἐκυριάρχει, ἡ ἀπὸ τοῦτου
πικρὰ ἐρριζωμένη θὰ τοὺς κατέρωθεν
ἐπὶ γενεάς καὶ ἐπομένους δὲν νὰ ἐν-
νοήσωσιν, εἰς τὴν ἡμετέραν τοῦ φοβερ-
τοῦ πολέμου θὰ ἦτο ἡ νίκη τῆς
ἰδέας τῆς δικαιοσύνης, καὶ δὲν ἐνε-
στερνίζοντο τὴν ἰδέαν ταύτην θὰ ἐν-
ρισκον ἐν αὐτῇ τὴν θεραπείαν τῶν
παρῶντων τραυμάτων καὶ τὴν πηγήν
τῆς μελλούσης ἰατρῆς. Ζήτημα ὅλῃ-
στὴς σημασίας εἶναι οὐχὶ νὰ ἀποφα-
σίσῃ ἡ γερμανικὴ λαὸς ποῦν εἶναι
τὸ δικαίον ἐξ ἐλευθέρως συζητήσεως
μετὰ τῶν ἀντιπάλων. Τοῦτο, εἶναι
μεγάλη προσιτάθεια δι' ὑπερήφανον
λαὸν ἐπιδομένον εἰς τὴν νίκην. Καθ' ἣν
συνιῇ συνήγοροι ὑπὲρ τοῦ Συν-
δέσμου τῶν Ἐθνῶν ὡς πηγῆς παρη-
γορίας καὶ νέας ἰατρῆς, δὲν ἡγήθη
εἰς ἡτὴ ἀνάγκη νὰ ὑπερνηθῇ ἰατρ-
κὰ ἀντίστασις ὑπὸ τῆς ἰδέας. Ἀνε-
γνώριον ἐν ταῖς, εἰς τὴν δὲ δὴ ποτε
δὲ ἔφερον αὐτὸς προσεχέως ἡμέρας ἡ
ἐξουσία, πόλεμον τῆς εἰρήνης, ὁ γερ-
μανικὸς λαὸς δὲν νὰ εἶναι ἄριστα
παρασκευασμένος δι' ἀμφοτέρω πρὸς
ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ πρὸς ἐριστικὴν ἀπαλ-
λῆσιν καὶ κατασυντριβὴν τοῦ παλαιοῦ
συστήματος.

Ὁ Ἀρχικαγκελάριος εἰτα ἐξέθε-
σεν εἰς γενικὰς γραμμάς τὰς μεταρ-
ρυθμίσεις ὡς πρὸς τὰς προσωπικὰς ἐ-
λευθέριας καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν
κυβέρνησιν, δι' ὧν τὸ Ράιχσταγ θὰ
μετεβῇ τὸν εὐθύνων τὸν Ἀρχικα-
γκελάριον, διὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν
πολιτικὴν, ὡς καὶ πρὸς τὸ μέτρον
τῆς ἀντονομίας τῆς Ἀλατίας καὶ
Λωρραίνης. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταὶ
περιλαμβάνονται εἰς νομοσχέδιον τρο-
ποποιῶν τὸν αὐτοκρατορικὸν συνταγ-
ματικὸν χάρτην. Ἡ μεταβολὴ αὐτῇ
παρέχει εἰς τὴν Ράιχσταγ τὸ δικαί-
ωμα ὡς εἰς τὴν Βουλὴν ἀντιπροσώπων
λαϊκῶν καὶ μετὰ τὴν εὐθύναν ἐν
τῇ ἀποφάσει εἰρήνης ἡ πόλεμον (χει-
ροκροτήματα), ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ ἀ-
φαιρῇ τὸν πρὸς τὸν σχηματισμὸν Συν-
δέσμου τῶν Ἐθνῶν καὶ τῆς καταλύ-
σεως τῶν μυστικῶν συνθηκῶν.

Ἐπιλήθους διὰ μακρῶν ἐπὶ τῶν με-
ταρρυθμίσεων τοῦ στρατιωτικοῦ ὁρ-
γανισμοῦ, ἀμνηστειών κλπ. Ἐν τέλει
ἐξῆρξεν τὸν στρατὸν ὡς ἀντιμετωπι-
στικὸς τὸς ὑπερτάτας δυνάμεις, προσα-
κλῶντες τὸν λαὸν νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν
στρατὸν κατὰ ἀδίκων κατηγοριῶν καὶ
νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἀνδράς, ὀλίγον,
τροφὴν καὶ εἰς ἀναγκαίους.

Τριττὴ ἀπάντησις
τοῦ Προέδρου Οὐίλσον.

Ὁ ὁπου ὡς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν
Ἠνωμ. Πολιτειῶν ἐν Ὁυάσιντον ἀ-
πέστειλε πρὸς τὸν ἐκπαιδ. Ἐβέρτον ἐπὶ
τελεσίδικον τὴν ἀπόκλιθον ἀπάντησιν
εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Γερμανίας,
ἡλεγχομένησαν τῇ 8/21 Ὁκτωβρίου:

«Λαβὼν τὴν ἐπιστολήν καὶ ἐκπε-
ρασμένην διαβεβαίωσιν τῆς Γερμα-
νικῆς Κυβερνήσεως διὰ ἀντιπροσώ-
πων ἀποδέχεται αὐτὴ τὸς ὅρους
τοῦς τεθέντας διὰ τῆς ἀγορεύσεως
τοῦ εἰς τὸ Κογκρέσσον τῶν Ἠνωμέ-
νων Πολιτειῶν τῇ 8 Ἰανουαρίου 1918
(ν. ἡ) καὶ τὰς ἐξαγγελθείσας ἀρχὰς
διὰ ἐπακολούθων ἀγορεύσων του, ἡ
διατίρωσις τῆς ἀγορεύσεως τῆς 14/27
Σεπτεμβρίου καὶ διὰ ἐπιθυμῆναι νὰ συ-
ζητήσῃ τὰς λεπτομερείας τῆς ἀπορ-
μογῆς, καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ πρόθε-
σις αὐτῇ ἀπορρέουσιν οὐχὶ ἀπ' ἐκεί-
νων εἰναις ὑπογράφουσιν μέχρις
τοῦτε τὴν Γερμανικὴν πολιτικὴν καὶ
διεθνήσαν τὴν παρόντα πλεονὺν
ἐξ ἐνόμησις τῆς Γερμανίας, ἀλλ' ἀ-
πὸ ὑποργῶν οἵτινες ἐμυλοῦσιν ἐξ ὀνό-
ματος τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Ράι-
χσταγ καὶ τῆς ὑπερόχου πλειονότη-
τος τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ καὶ λαβὼν
τὴν ἐκπερασμένην ὡσαύτως ὑπόσχε-
σιν τῆς παρούσης Γερμανικῆς κυβερ-
νήσεως εἰς φιλόφρονος κανόνες πε-
πολιτισμένης πολιτικῆς θὰ τηρηθῶ-
σι κατὰ τὴν ἑνῶσιν καὶ διὰ θαλάσσης
ὅπῃ τῶν ἀνέπλων Γερμανικῶν δυνά-
μεων, ὁ πρόεδρος τῶν Ἠνωμ. Πολι-
τειῶν ἀισθάνεται εἰς δὲν δύναται νὰ
ἀρνήθῃ ὅπως ἀναλάβῃ μετὰ τῶν κυ-
βερνήσεων μετ' ὧν εἶναι συνδεδεμένη
ἡ τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν τὸ ζήτημα
περὶ ἀνακωχῆς.

Θεορεῖ καθήκον του ὅπως εἴπῃ πάλιν,
ὅμως, εἰς ἡ μόνῃ ἀνακωχῇ ἣν αἰ-
σθάνεται εἰς τὴν θὰ διεδρασιολογή-
σῃ νὰ ὑποβάλῃ πρὸς μελέτην θὰ ἦ-
το ἐκείνη ἥτις θὰ ἦναι τὰς Ἠνω-
μένων Πολιτειῶν καὶ τῆς συνδεδεμένης
μετ' αὐτῶν δυνάμεις εἰς θέσιν ὅπως
ἐπιβλέπων τὰς ἐλακτέας διακανονίσεις
καὶ καταστάσεις τὴν ἐπαναλήψῃ ἐχ-
θροπραγίαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἀδύ-
νατον. Ὁ Πρόεδρος, ὅθεν, μετεβίβασε
τὴν ἀλλήγησιν τὸν μετὰ τὴν ἐνστολήν
τῶν Γερμανικῶν ἀρχῶν πρὸς τὰς κυ-
βερνήσεις μετ' ὧν εἶναι συνδεδεμένη ἡ
τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὡς ἐμπέ-
λεμος, μετὰ τῆς εἰσηγήσεως ἐπὶ, ἂν

αἱ κυβερνήσεις ἐκείναι εἶναι διατεθει-
μέναι νὰ πραγματοποιήσωσιν εἰρήνην
ὅπῃ τοὺς ἐνδειχθέντας ὅρους καὶ τὰς
ἀρχὰς, νὰ παρακληθῶσιν οἱ πολεμι-
κοὶ σύμβουλοι αὐτῶν καὶ οἱ τῆς κυ-
βερνήσεως τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν ὅ-
πως ὑποβάλωσιν εἰς τὰς συνδεδεμένας
κατὰ τῆς Γερμανίας κυβερνήσεις τοὺς
ἀναγκαίους ὅρους τοιαύτης ἀνακωχῆς,
οἵτινες θὰ προστατεύωσι πλήρως τὰ
συμφέροντα τῶν συνδεδεμένων κυβερ-
νήσεων καὶ τὴν ἀπερίσπαστον ἐξουσί-
αν ἡνα διαφυλάττωσι καὶ ἐπιβάλλω-
σι τὰς λεπτομερείας τῆς εἰρήνης ἣν ἡ
Γερμανικὴ κυβέρνησις ἀπεδέχθη, νο-
ουμένου εἰς θέσιν οὐ δύναται τοιαύ-
την ἀνακωχὴν ἀπὸ ἀσέβους στρατι-
ωτικῆς.

Τοιούτων ὅρων εἰσηγήσαντων, ἡ
ἀποδοχὴ τοῦτων ὑπὸ τῆς Γερμανίας
θὰ παρέσχω τὴν συγκεκριμένην ἀ-
πόδειξιν τῆς ἀναμφίλογος παραδοχῆς
τῶν ὅρων καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς εἰρή-
νης, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡ ἐλὴ ἐνέργεια
προέρχεται. Ὁ πρόεδρος θὰ ἐκδώσῃ
ἐαυτὸν οὐχὶ ἐλίκρινῃ ἂν μὴ ἐξέθετε
κατὰ τὸν ἐλίκρινεσσαν τρόπον τὸν
λόγον διὰ τῆς ἐλακτέας ἀπορριπτικῆς
πρὸς τὴν ζήτησιν. Ὁσονδήποτε ση-
μειώδεις καὶ ἐνδιαφερόμεσαι φαίνονται
εἰς εἶναι αἱ συνταγματικὰ μεταβολαὶ
περὶ ὧν ποιεῖται λόγος ὁ Γερ-
μανικὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν
ἐν τῇ διακοίνωσει τοῦ τῆς 7/20 Ὁ-
κτωβρίου, δὲν φαίνεται εἰς ἡ ἀρχὴ
ἐλευθέρου κυβερνήσεως πρὸς τὸν
Γερμανικὸν λαὸν συντελεσθῇ πλήρως
καὶ εἰς οἱ αἰσθητικὰ ἐγγυήσεις ὑπάρ-
χουσιν ἡ μελετῶνται εἰς ἡ ἀλλοτρί-
αρχῆς καὶ πρακτικῆς, ἡ μερικῶς γε-
γομένης δεκτικῆς, θὰ εἶναι διαρκῆς.

Ἐπὶ πλέον, δὲν φαίνεται εἰς ἐφά-
σσωσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς παρούσης
δυσχερείας. Εἶναι δυνατόν μελλόντες
πρότεροι νὰ ἡγήσαντο ὑπὸ τῶν ἑλεγχον
τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, ὁ παρὼν πόλε-
μος, ὅμως, δὲν εἶχε τεθῇ ὅπῃ τοῦ-
τον ἐλεγχον, καὶ ἡμεῖς διαπραγμα-
τευόμεθα περὶ τοῦ παρόντος πολέμου.
Εἶναι πρόβλημα εἰς ἡ Γερμανικὸς λαὸς
δὲν ἔχει τὰ μέσα ὅπως ὑποβάλῃ τὴν
συναιέναν τὸν στρατιωτικὸν ἀρχὸν
τοῦ Κράτους εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν
εἰς ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως τῆς Πρω-
σίας ὅπως διεκτινῇ τὴν πολιτικὴν
τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς ἀδίκους, εἰς
ἡ ἀπορριπτικῇ πρωτοβουλία παρα-
μένει εἰς εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐγένοντο
μέχρι τοῦδε οἱ κύριοι τῆς Γερμανίας.

Αἰδοῦντες εἰς ἡ ἐλὴ εἰρήνην
τοῦ κόσμου ἐξήρτηται τὰρα ἀπὸ τοῦ
ἐμφανῶς λόγου καὶ τῆς εὐθείας
ἐνεργείας ὁ Πρόεδρος θεωρεῖ καθή-
κον του νὰ εἴπῃ, χωρὶς οἰαδήποτε
ἀποπειράς ὅπως ἀπαλύνῃ ὅσας τὴν
λέξουν φαίνονται τραχέαι παρ' ἐκεί-
νων οἵτινες ἐγένοντο μέχρι τοῦδε οἱ
κύριοι τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς, καὶ
νὰ καταδείξῃ ἀπᾶς εἰς εἰς διεξάγου-
σα τὴν εἰρήνην καὶ περαιομένης ὅπως
ἐξαλείφῃ τὰς ἀπειλὰς βλάβας καὶ
ἀδίκιας τοῦ πολέμου τοῦτου, ἡ κυ-
βέρνησις τῶν ἀδυνάτων νὰ διαπραγ-
ματευθῇ εἰ μὴ μόνον πρὸς ἀληθεῖς
ἀντιπροσώπους τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ
οἵτινες νὰ ἔχωσιν ἐξαφαιλῇ εἰς ἐ-
αυτοὺς γνησίως συνταγματικὴν θέσιν
ὡς πραγματικοὶ κυβερνήται τῆς Γερ-
μανίας.

Ἐὰν πρέπει νὰ διαπραγματευθῶ-
μεν πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς κύριους
καὶ τοὺς Αὐτοκρατορικοὺς Μοναρχικοὺς τῆς
Γερμανίας τῶρα ἢ ἂν φαίνεται ἐν-
δεχόμενον εἰς τὴν διαπραγματευθῶ-
μεν μετ' αὐτῶν βραδύτερον ὡς πρὸς
τὰς διεθνέως ὑποχρεώσεις τῆς Γερμα-
νικῆς Αὐτοκρατορίας, πρέπει νὰ ἦ-
τῆσιν οὐχὶ διαπραγματεύσεις εἰ-
ρήνης ἀλλὰ παραδόσεις. Ὅθεν δύνα-
ται νὰ κερδηθῇ, ἂν παρέλθωμεν τὰ
οὐσιώδεις τοῦτο ἐν σιωπῇ.

Δέξασθε τὰς ἐπανελημμένας δια-
βεβαίωσεις τῆς μεγάλης μου ἐκτι-
μήσεως.

(Ὅπως) Προέδρος Ἀβανεργ.

Εἰς ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Διὰ τοῦ Πρακτορίου Ρέντερ).

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδίνον, 12/25. — Γαλλικὴ ἀνακώ-
σις: Εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Οὐάξ ἀμ-
φότερα τὰ πυροβολικὰ ἦσαν δραστή-
ρια.

Ἡ 17 στρατιὰ ἐκυρίευσεν κατὰ τὴν
μάχην τῆς 4/17 καὶ 5/18 Ὁκτωβρί-
ου 91 τηλεβόλα, καὶ 100 χαρακωμα-
τικὰς βόμβας, ἀριθμὸν τινα τηλε-
βόλων τῶν 37 χιλιομετρῶν ὑπὲρ
τὰς 700 πολυβόλα.

Μεγάλη δράσις πυροβολικοῦ εἰς τὸ
μέτωπον τοῦ Οὐάξ, μετὰ τοῦ Οὐάξ
καὶ Σέρ. Προσέλασαν βορείως τοῦ
Κατελίνον—Δύ—Ταμπλ καὶ ἐκυρίε-
υσαν τὴν γραμμὴν πρὸς τὰ περὶχω-
ρα τοῦ Γερμανικοῦ ἀνακωχῆς.
ἐκυρίευσαν τὸ ἰσχυρὸν ὑπερα-
σπισμένον δάσος ΝΑ τοῦ Μαμπρε-
κούρ. Ἀνταγωνισμοὶ ἀγῶνες ἐγένοντο
εἰς τὸ μέτωπον τῶν ποταμῶν Σέρ
καὶ Σούρ ἐφθάρσαν καὶ ἐκράτησαν
ἐν τῇ ἀνατολικῇ ὁδῇ τὸ Σούρ
ἐναντί τῆς ἀγροικίας Βραξικου καὶ

καὶ παρὰ τὰς ἀντεπιθέσεις ἐκεκρήσα-
μεν ἑδαφος νοτιανατολικῶς τοῦ Νίζω
Λεκούρ.

Ἀνατολικῶς τοῦ Αἰν ὕψος μάχῃ
ἐξακολουθεῖ εἰς τὴν περιφέρειαν Βου-
ζιέρ· αἱ Γερμανικαὶ ἐπιθέσεις εἰς τὸ
χωρίον Τερρίν καὶ ἀνατολικῶς τοῦ
Βανδὺ ἀπεκρούσθησαν βαρεῖως.

Ἀνακωχῆς Χαίνα. — Τῆς πρωίας
ταύτης ἡ ἐπίθεσις ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν
καὶ τῶν Σκώτων τῆς 3ης καὶ 4ης
στρατιάς ἐγένετο μετὰ τῆς διώρυχας
Σόμπρ καὶ τοῦ ποταμοῦ Σκάλδιος
νοτίως τῶν Βαλκανίων. Ἐπὶ δυσβολῇ
χώρας, πολλὰ ποτάμια καὶ χωρία
καὶ δάση ὑπερησίζοντο ἀποφασιστι-
κῶς.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς συνάξεως
κατὰ τὰς πρῶτας στάδια τῆς μάχης
τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικὸν ἦτο δρα-
στηριώτατον μετὰ ἰσχυρῶν ἐκρηκτι-
κῶν καὶ ἀεριοβόλων. Τὰ στρατεύμα-
τά μας δι' ἐλῆς τῆς ἡμέρας προή-
λασαν παρὰ τὴν ἀντίστασιν ἰδίᾳ τοῦ
πυροβολικοῦ, τῶν πολυβόλων καὶ τοῦ
πεζικοῦ, τὸ ὅποτον προήλασαν ὅρας
τινάς πρὸ τῆς αὐγῆς καὶ εἰσεχώρη-
σαν εἰς τὰ ἐχθρικά ἀμυντήρια καθ' ὅ-
λον τὸ μέτωπον. Ἐκυριεύσαμεν τὸν
σημαντικὸν χωρίον Ηεμμερζέλ καὶ
τὸ δάσος Ρομενί. Εἰς τὴν ἄκρην δε-
ξιᾶν συνεστήσαμεν ἰσχυρὰν ἀντί-
στασιν εἰς τὴν ὥχουμένην ἔργου
κίαν Ζιμπρεν καὶ τὸν σιδηρόδρο-
μον Χάλτ, ἀλλὰ καταβλήθη αὐτὴ.
Εἰς τὸ ἀριστερὸν κέντρον ἐκυριεύσα-
μεν ἐξ ἐφθόρου τὸ Πωραιν τῇ βο-
δείᾳ τῶν Χωστρίλων. Εἰς τὴν ἀριστε-
ράν—ὁ Ἀγγλὸς βίβησαν τὸν ποτα-
μὸν Ἀρπὴ καὶ ἐκυριεύσαμεν τὴν
Βερταίν.

—Ὁδεῖα μάχῃ ἐξακολουθεῖ τὴν
Παρόσκειν μετὰμεσημέριαν καὶ
τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ μέτωπον μάχης
νοτίως τοῦ Βαλκανίου.

Ἐξεβλήμεν τὸν ἐχθρὸν ἐκ τοῦ δά-
σους Βανιέζ καὶ ἐκυριεύσαμεν τὰ
χωρία Νουβίλλ, Σαλεσσῇ, Βωτινί,
ἐξασφαλίσαντες τὰς διαβάσεις τοῦ πο-
ταμοῦ Ἐκατιλίων εἰς τὴν τελευταίαν
θέσιν. Ὁ ἐχθρὸς περὶ τὴν ἑσπέραν
ἀντεπέστη καθ' ἡμῶν ἐργωμένους
ἐναντί τοῦ Βανιέζ δι' ἰσχυροῦ πυρο-
βολικοῦ βοηθούμενος καὶ ἀπεκρού-
σθη.

Ἀμερικανικὴ ἀνακωχῆς: Βορεί-
ως τοῦ Βερτὸν προσεδύσαμεν εἰς δι-
άφορα σημεῖα ἐνώπιον ἀποφασιστι-
κῆς ἀντιστάσεως καὶ ἐκυριεύσαμεν
τὸ δάσος Βελλὲν ἀνατολικῶς τοῦ
Μόσας εἰσεδύσαμεν εἰς τὸ δάσος
Δετροὰ καὶ Βαυοίλ συλλαβόντες ἐκα-
τοντάδα αἰχμαλώτων.

Κατελάβομεν ὁλοσχερῶς τὴν Βαν-
τελλλ δουτικὸν τοῦ Μόσας 75 αἰχμα-
λώτους. Σφοδρότερα μάχῃ βορείως
τοῦ Γερμανικῶν. Τὸ πρὸ τοῦ πυροβο-
λικοῦ σφοδρότατον καθ' ὅλον τὸ μέ-
τωπον.

Βελγικὴ ἀνακωχῆς: Μεγάλη δρα-